

Τοῦ Ἀρχιμ. Βαρλαάμ Μετεωρίτου

Ἀγριεμένος ὁ καιρὸς γιὰ τὰ καλὰ, τὸ τσουχτερὸ κρύο δείχνει τὰ δόντια του, ἄκρως χειμωνιάτικο σκηνικό. Οἱ ἄνθρωποι...

κλεισμένοι στὰ σπίτια τους, μὲ μόνη παρηγοριὰ μία ζεστὴ γωνιὰ τοῦ σπιτιοῦ, ἂν ὑπάρχει καὶ αὐτή!

Μέσα σ' αὐτὴν τὴν χειμωνιάτικη καὶ παγωμένη ἀτμόσφαιρα, μία ταπεινὴ νεαρὴ κόρη, ἀπὸ τὴ Ναζαρέτ, ἡ Μαρία, μαζὶ μὲ τὸν ἡλικιωμένο προστάτη Της, Ἰωσήφ, περιφέρονται ψάχνοντας ἀπεγνωσμένα νὰ βροῦν μία στέγη, ἓνα χῶρο ποὺ θὰ τοὺς φιλοξενήσει, ἓνα τόπο ποὺ θὰ τοὺς ζεστάνει. Παρακαλεῖ ὁ ἡλικιωμένος συνοδός, χτυπᾷ τὶς πόρτες, ἡ ἀγωνία κορυφῶνεται, ὅλα κλεισμένα, ὅλα πιασμένα, δὲν χωροῦν πουθενά, δὲν ὑπάρχει τίποτα, δυστυχῶς "οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι"[1].

Ἐννέα μῆνες τῷ ρα ἡ Μαρία κυοφορεῖ τὸν Υἱὸ τοῦ Θεοῦ. Σὲ λίγο ὁ Θεὸς θὰ γίνῃ ἄνθρωπος γιὰ νὰ γίνῃ ὁ ἄνθρωπος Θεός[2]· "μέγα καὶ παράδοξον τὸ μυστήριον"[3]! Πλησίασαν οἱ μέρες τοῦ τοκετοῦ καὶ ἀναζητεῖ κατάλυμα, ὥστε νὰ γεννήσῃ τὸν Υἱὸ Αὐτῆς τὸ μονογενῆ[4].

Βηθλεέμ έτοιμάζου[5]... ναὶ Βηθλεέμ έτοιμάσου, έτοιμάσου ὥστε νὰ ὑποδεχθῇς τὸν Υἱὸ τοῦ θεοῦ [6], έτοιμάσε τὴ φάτνη, έτοιμάσε τὸ κατάλυμα, έτοιμάσε τὰ ζῶα, ὥστε νὰ ὑποδεχθῇς τὸ μόνο βασιλιά, νὰ τὸν ὑποδεχθῇς ὄχι μέσα σὲ πλούτη καὶ παλάτια, ἀλλὰ στὸ ταπεινὸ σπήλαιο τῆς Βηθλεέμ

[7]

· Ἡ φάτνη τῆς Βηθλεέμ φεγγοβολεῖ στὴν παγωμένη χειμωνιάτικη νύχτα καὶ "ὅταν ἦλθε τὸ πλήρωμα τοῦ χρόνου"

[8]

, ὁ ἀόρατος γίνεται ὁρατός, ὁ ἀπρόσιτος προσιτός, ὁ Θεὸς βρίσκεται πλέον μαζὶ μὲ τοὺς ἀνθρώπους

[9]

. Ἀντὶ γιὰ χρυσοποίκιλτα σπάργανα τὸν ντύνουν μὲ τὸ σανὸ τῶν ζώων, ἀντὶ γιὰ τζάκια καὶ καλοριφέρ, τὰ χνῶτα τῶν ζώων ζεσταίνουν τὸ τρυφερό Του σῶμα. Οἱ Ἄγγελοι στὸν οὐρανὸ ἔχουν ἀρχίσει τὸ πανηγύρι^[10]. Οἱ βοσκοὶ περιμένουν τοὺς Ἀγγέλους νὰ ἀκούσουν τὸ χαρούμενο μήνυμα. Τὸ Ἀστέρι ἤδη ἔχει ξεκινήσει τὸ ταξίδι ἀπὸ τὴν Ἀνατολή [11],
ὁδηγώντας τοὺς τρεῖς Μάγους

[12]

, οἱ ὁποῖοι φέρνουν δῶρα

[13]

στὸ Θεῖο Βρέφος ποὺ γεννήθηκε. Ὁ μνήστωρ Ἰωσήφ, περιμένει νὰ γευθῇ τὴ χαρὰ τοῦ μυστηρίου

[14]

·
Ὁ Χριστὸς, φίλοι μου, γεννιέται κάθε χρόνο... γεννιέται γιὰ μᾶς τοὺς ἀνθρώπους... θὰ γεννηθῇ καὶ φέτος καὶ ὁ μοναδικὸς ἀπὸν θὰ εἶναι αὐτὸς γιὰ τὸν ὁποῖο θὰ γεννηθῇ, ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος θὰ παραμείνῃ κλεισμένος στὸ καβούκι του... θὰ παραμείνῃ ἐγκλωβισμένος στὶς σκέψεις καὶ στὰ προβλήματα του... ὅλα γύρω μας Τὸν περιμένουν, Τὸν περιμένουν ἐκτὸς ἀπὸ τὸν ἄνθρωπο!

Παρ' ὅλα αὐτὰ ὁ Χριστὸς πάλι θὰ ἔρθῃ γιὰτὶ αὐτὴ εἶναι ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ. Ἔρχεται γιὰ τὸν ἄνθρωπο. Δὲν τὸν καλεῖ καὶ δὲν τὸν περιμένει, ἀλλὰ Αὐτὸς ἔρχεται ἀποκλειστικὰ γι' αὐτόν. Ἔρχεται προσωπικὰ γιὰ μένα καὶ γιὰ σένα. Μᾶς χτυπᾷ τὴν πόρτα συνεχῶς γιὰ νὰ ἔρθῃ στὴ ζωὴ μας, ἀλλά... "οὐκ ἦν τόπος..."^[15].

Τὰ Χριστογέννα σηματοδοτοῦν τὸ τέλος τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Τὸ τέλος τῆς νύχτας καὶ τὴν ἀρχὴ τῆς ἡμέρας. Τὸ τέλος τῆς φθορᾶς καὶ τὴ δυνατότητα τοῦ ἀνθρώπου νὰ πορευθῇ ἀπ' τὸ "κατ' εἰκόνα στὸ καθ' ὁμοίωσιν"^[16] μὲ τὸ δημιουργό του.

"Καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία"^[17] εἶναι τὸ χαρμόσυνο μήνυμα τῶν Ἀγγέλων ποὺ συνοδεύει τὸ μέγα μυστήριό τῆς ἐνανθρωπήσεως τοῦ Κυρίου. Ἀλήθεια, πόσο παράξενα ἀκούγεται αὐτὴ ἡ εὐχή, ὅταν καθημερινὰ ἀντικρίζουμε καὶ βιώνουμε τὴν θλιβερὰ οἰκτρὴ κατάσταση, στὴν ὁποία ἔχει περιέλθῃ ὁλόκληρος ὁ πλανήτης!

Αὐτὴ ἡ πολυπόθητη εἰρήνη εἶναι τὸ πλέον ποθούμενο κοινωνικὸ ἀγαθό.

Σὲ αὐτοὺς τοὺς κρίσιμους καιροὺς, παχὺ σκοτάδι σκεπάζει τὴ γῆ καὶ ζόφος τὶς ἐθνότητες. Μαῦρα σύννεφα καλύπτουν τὸν οὐρανό. Πόλεμοι παντοῦ, ὁ πλανήτης εἶναι ἤδη στὶς φλόγες. Αἱματοχυσίες. Ἄνθρωποι ξεριζωμένοι τρέχουν νὰ βροῦν κάπου εἰρήνη. Πνίγονται στὶς θάλασσες. Ἀποδεκατισμένοι βρίσκουν νέες πατρίδες. Ἐξαγριωμένοι τζιχαντιστὲς κόβουν λαιμοὺς μὲ μαχαίρι. Αὐτοκτονοῦν καὶ σκοτῶνουν ἀθῶους.

Θάνατος παντοῦ...!!! Πτώματα παντοῦ...!!!

Ἀνθρώπινες ζωὲς θαμμένες κάτω ἀπὸ τὴ λάσπη τῆς αὐθαιρεσίας καὶ τοῦ εὐκόλου κέρδους. Ἀνθρωποθυσίες στὸ βωμὸ τοῦ κέρδους. Ἄνθρωποι ποὺ παλεύουν νὰ ἐπιβιώσουν μετρώντας καθημερινὰ ἀπὸ λειες μὲ πρόσωπο στὸ θάνατο καὶ τὴν καταστροφή. Μία ἀνελέγητη ὀλομέτωπη ἐπίθεση τῶν ἰσχυρῶν στοὺς φτωχοὺς καὶ τοὺς ἀνήμπορους αὐτοῦ τοῦ κόσμου... Κοινὴ συνισταμένη κάθε καταστροφῆς ἡ φτώχεια τῶν νεκρῶν καὶ τῶν ξεριζωμένων...

Φοβερό νὰ τὸ ζῆς... πιὸ φοβερό, νὰ ζῆς...!

Ὁ Χριστὸς ἦλθε στὸν κόσμον ἀπὸ ἀγάπη γιὰ νὰ τὸν σώσῃ καὶ ὅμως, διὼ χθῆκε καὶ διὼ κεταί. Τὸν διὼ κει ἡ ἀπιστία καὶ ἡ ἀθεΐα. Τὸν διὼ κουν οἱ θεωρίες ποὺ θέλουν νὰ βάλουν τὸν ἄνθρωπο στὸ θρόνο τοῦ Θεοῦ. Τὸν διὼ κει ἡ ἀνομία καὶ ἡ παρανομία. Τὸν διὼ κει τὸ διαστρεβλωμένο ἥθος. Ἡ κακία τῶν ἀνθρώπων τὸν ἀνέβασε στὸ σταυρὸ καὶ πέθανε, ἀλλὰ τελικὰ δὲ χάθηκε, ἀναστήθηκε, νίκησε, βασιλεύει καὶ βασιλεύει.

“Ἐγινε “τοῖς πᾶσι τὰ πάντα”[18]: “πατέρας καὶ ἀδελφός, ἀδελφὴ καὶ μητέρα, νυμφίος, οἰκία, τροφή, ἔνδυμα, ρίζα, θεμέλιον, πτωχὸς καὶ ἐπαίτης, ὅλα γιὰ μᾶς, διότι τὰ πάντα γιὰ τὸ Χριστὸ εἴμαστε ἐμεῖς... Τί περισσότερον θέλουμε;”

[19]

Τοῦτα τὰ Χριστούγεννα ἂς ρωτήσῃ ὁ καθένας τὸν ἑαυτό του. Βασιλεύει ὁ Χριστὸς στὴν ψυχὴ μου; Ζῶ τὴν πίστη μου; Ζῇ ὁ Χριστὸς μέσα μου; Αὐτὸ εἶναι τὸ πᾶν γιὰ τὸν κάθε χριστιανό, νὰ εἶναι ὁ Χριστὸς μέσα στὴν ψυχὴ του.

Εἶναι εὐκαιρία γιὰ ὅλους μας νὰ ἐτοιμαστοῦμε. Νὰ Τὸν περιμένουμε κι ἐμεῖς μαζί μὲ ὅλη τὴν ὑπόλοιπη πλάση. Διότι αὐτὴ ἡ ἀναμονὴ γεμίζει χαρὰ, ἐλπίδα, ἀγάπη. Γεμίζει Χριστὸ στὴ ζωὴ μας.

“Ἄς πᾶμε καὶ ἐμεῖς “ἀγαλλομένῳ ποδί”[20] καὶ “σκιρτῶσιν καρδίᾳ”[21] στὴν φάτνη τῆς Βηθλεὲμ γιὰ νὰ ἀντικρίσουμε μὲ τὰ καθαρὰ μάτια τῆς πίστεως τὴν “συγκατάβασιν θεϊκὴν ἄνωθεν”

[22]

.“Ἄς γονατίσουμε μπροστὰ Του καὶ ἂς Τοῦ προσφέρουμε, ὅπως οἱ μάγοι, τὰ δικά μας δῶρα: τὴν πίστη μας, τὴν ἀγάπη μας, τὴ λατρεία μας, τὴ μετάνοιά μας. Καλὰ καὶ εὐλογημένα Χριστούγεννα!

[1] Λκ. 2,7

[2] Ἀγίου Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ, Γιὰ ποῖο λόγο ἐνανθρώπησε ὁ Υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ὄχι ὁ Πατήρ ἢ τὸ Πνεῦμα· καὶ ποιὲς οἱ συνέπειες τῆς ἐνανθρωπήσεως

[3] Ἰδιόμελο, Ἑσπερινοῦ Χριστουγέννων, Εἰς τὸν Στίχον, Ἦχος β΄

[4] Λκ. 2,6-16, πρβλ. Μτ. 1,18-25

[5] Ἰδιόμελον Ἀ΄ Ὁρας Χριστουγέννων

[6] Ιω. 1,14

[7] Μτ. 2,1, πρβλ. Λκ. 2,7

[8] Γα. 4,4

[9] Βαρούχ. 3,38

[10] Λκ. 2,13

[11] Μτ. 2,2

[12] Μτ. 2,1

[13] Μτ. 2,11

[14] Λκ. 2,16

[15] Ἐνθα ἄνωτέρω

[16] Γε. 1,26

[17] Λκ. 2,14

[18] Α΄ Κο. 9,22

[19] Ἀγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, ἀπόσπασμα ἀπὸ τὴν 76 οἰμλία στὸ κατὰ Ματθαῖον Ευαγγέλιον 24,16-31

[20] Κανόνας Ἀναστάσεως, Τροπάριον, Ὡδὴ ε΄

[21] Παρακλητικὴ, Τρίτη δ' ἡμέρα, Κανόνας κατανυκτικὸς, Τροπάριον θ' Ὡδῆς, Μαρτυρικόν,

[22] Ἰδιόμελον ΣΤ Ὡρας Χριστουγέννων